

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 27Sp/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6012201280
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6012201280.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní pred samosudkyňou JUDr. Alenou Antalovou v právnej veci navrhovateľa: T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, XXX XX B. M. L. proti odporcovi: Centrum právnej pomoci Bratislava, Kancelária Žilina, Národná 34, 011 00 Žilina o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 1N 3742/12 zo dňa 15.11.2012 takto

rozhodol:

Rozhodnutie odporcu č. 1N 3742/12 z 15.11.2012 **zrušuje** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p. a vec vracia odporcovi na ďalšie konanie.

Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania vedeného pod č.k. 27Sp/37/2012 **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Odporca rozhodnutím č. 1N 3742/12 z 15.11.2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) o žiadosti navrhovateľa ako žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci doručenej odporcovi 26.10.2012 s poukazom na § 10 ods. 5 zák. č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zák. č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 327/2005 Z.z.“) rozhodol tak, že nárok na poskytnutie právnej pomoci mu nepriznal. Odporca o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci rozhodol s odôvodnením, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ na odporcu obrátil, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Zo žiadateľom predložených dokladov odporca zistil, že žiadateľ spísal žalobu v zmysle § 250v O.s.p. proti nezákonnému zásahu, ktorá bola postúpená Krajskému súdu v Žiline. V predmetnej žalobe sa žiadateľ domáhal, aby súd žalovanému ÚVV a ÚVTOS Žilina „zakázal pokračovať v porušovaní základného práva žalobcu na inú právnu ochranu a spravodlivé konanie (proces) podľa čl. 46 ods. 1 in fine Ústavy SR v spojení s právom na slobodu myslenia, svedomia a prejavu podľa čl. 9 ods. 1, 2, čl. 10 ods. 1, 2 v spojení s porušovaním ústavného zásahu priamej a nepriamej negatívnej diskriminácie podľa čl. 14 EDLP v spojení s čl. 1 ods. 1, 2, čl. 7 ods. 2, 5, čl. 152 ods. 4, čl. 154c ods. 1 ústavy nezákonným nesprístupňovaním legálnych erotických a pornografických tlačovín a on-line internetu v ÚVV a ÚVTOS ako nezákonným zásahom“. Odporca poukázal na ust. § 250v O.s.p., ktorý upravuje konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, pričom predmetom preskúmania nie je rozhodnutie, ale postup orgánu verejnej správy a to vo forme zásahu orgánu verejnej správy do právom chránených záujmov fyzickej alebo právnickej osoby. Odporca poukázal na predpoklady, ktoré musí žalobca splniť, aby bol v takomto konaní úspešný, pričom fyzická osoba musí tvrdiť, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch, ide o nezákonný zásah orgánu verejnej správy, zásah nie je rozhodnutím, zásah bol zameraný priamo proti žalobcovi alebo proti nemu vykonaný, dôsledky zásahu trvajú alebo hrozí jeho opakovanie, žalobca vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis a žaloba bola podaná do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo. Zo žiadateľovej

žaloby vyplýva, že nezákonný zásah (postup) žalobca vidí v „nezákonnom nesprístupňovaní legálnych erotických a pornografických tlačovín v rozpore s Ústavou a Dohovorom.“ Odporca v odôvodnení uviedol, že konanie žalovaného ÚVV a ÚVTOS v Žiline, ktorý žiadateľovi nesprístupnil legálne erotické a pornografické tlačoviny nemožno považovať za nezákonný zásah orgánu verejnej správy, nakoľko tento postup je v súlade so zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „zák.č. 475/2005 Z.z.“). Hoci ust. § 4 ods. 3 cit. zák. č. 475/2005 Z.z. umožňuje výkon práva odosielať a prijímať balíky počas výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného, podľa § 26 ods. 2 cit. zákona v balíku adresovanému odsúdenému sa zakazuje o.i. zasielať tlačoviny alebo predmety propagujúce národnostnú, rasovú, etnickú alebo náboženskú neznášanlivosť, fašizmus alebo iné hnutia smerujúce k potlačeniu práv a slobôd občanov, násilie, krutosť alebo ohrozujúce mravnosť. Z ust. § 39 písm. a/ a b/ zák. č. 475/2005 Z.z. vyplýva, že odsúdený je povinný plniť povinnosti uložené týmto zákonom a ústavným poriadkom, plniť pokyny a príkazy príslušníka zboru a zamestnanca zboru. Odporca v odôvodnení ďalej poukázal na ust. § 40 písm. i/ zák. č. 475/2005 Z.z., podľa ktorého odsúdenému sa zakazuje prechovávať tlačoviny alebo predmety ohrozujúce mravnosť, pričom podľa Rozkazu generálneho riaditeľa ZVJS č. 3/2007, ktorý slúži na podobnejšie vykonanie ust. § 26 zák. č. 475/2005 Z.z. v rozsahu všeobecnej záväznosti pre celý ZVJS pod pojmom „tlačoviny ohrozujúce mravnosť“ sa podľa § 2 ods. 2 písm. h/ na účely RGR č. 3/2007 o prijímaní a odosielaní balíkov vo výkone väzby a výkone trestu odňatia slobody rozumejú všetky nosiče informácií, s akýmkoľvek písomným prejavom alebo obrazovým prejavom prezentujúcim a nabádajúcim na negatívne formy správania sa, vzbudzujúcim pohoršenie z dôvodu obscénnosti, najmä vulgárnym spôsobom popisujúcim sexuálny život alebo zobrazujúcim obnažené pohlavné orgány pri sexuálnych aktoch. Keďže žalobca v žalobe podanej v zmysle § 250v O.s.p. uviedol, že negatívne dôsledky nezákonných zásahov trvajú vo forme neoprávnených obmedzení uplatňovaných contra legem v ústave, najmä nesprístupňovaním informácií z internetu, nemožnosti prijať tlačoviny v balíku, alebo si predplatiť legálne sporné tlačoviny, odporca poukázal na to, že podľa § 4 ods. 1 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody je odsúdený počas výkonu trestu povinný podrobiť sa obmedzeniam tých základných práv a slobôd, ktorých výkon by bol v rozpore s účelom výkonu trestu, alebo ktoré sa nemôžu vzhľadom na výkon trestu uplatniť. Odsúdený je obmedzený najmä v práve na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia, slobode pohybu a pobytu, zachovaniu listového tajomstva a tajomstva dopravovaných správ a iných písomností a v práve slobodnej voľby povolania. Zo žaloby žiadateľa vyplynulo, že žiadateľ bol dňa 03.10.2012 vzatý do väzby. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia preto odporca konštatoval, že ustanovenia zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody sú obdobne upravené aj v zák. č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby, a teda tieto obmedzenia sa vzťahujú aj na výkon väzby. Z uvedeného dovodil, že postup ÚVV a ÚVTOS v Žiline namietaný žiadateľom v žalobe je v súlade s ustanoveniami zák. č. 475/2005 Z.z. a zák. č. 221/2006 Z.z., a preto vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum, nie je podľa odporcu možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Keďže žalobca nesplnil podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa § 6a a 8 zák. č. 327/2005 Z.z., nárok na poskytovanie právnej pomoci mu nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ - žiadateľ opravný prostriedok doručený súdu 30.11.2012 v znení doplnku z 13.02.2012, pričom žiadal, aby súd podľa § 250q ods. 2 O.s.p. napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil veci odporcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odvolaní napádal vecnú nesprávnosť rozhodnutia odporcu titulom nesprávneho právneho posúdenia veci v dôsledku extenzívneho výkladu aplikácie ust. § 6 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 8 zák. č. 327/2005 Z.z., neprípustne prejedukujúc meritum žaloby a nezákonne zasahujúc do výsostnej právomoci súdu, pričom odporca pri zdôvodnení neprihliadal na judikatúru ESLP, neaplikovaním ust. čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 8 ods. 1, 2, čl. 9 ods. 1, 2, čl. 10 ods. 1, 2 a čl. 14 Dohovoru, porušením princípom zakotvených v ust. čl. 1 ods. 1, 2, čl. 7 ods. 2, 5, čl. 152 ods. 4, čl. 154c ods. 1 Ústavy a ich neaplikovanie v spojení s čl. 8, 9, 10, 14 Dohovoru a čl. 19 ods. 1, 2, 3 Medzinárodného paktu (č. 120/76 Zb.), ktoré garantujú väčší rozsah práv ako Zákon o výkone väzby a Zákon o výkone trestu odňatia slobody, ktorý je podľa odvolateľa týmto neaplikovateľný; neaplikovaním § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka na RGR ZVJS č. 3/2007 v § 2 ods. 2 písm. h/ pre rozpor s namietanými právami, princípmi a článkami Ústavy, Paktu a Dohovoru. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť dôvodov k žalobou namietanému nelegálnemu zásahu nesprístupňovaním on-line internetu v ÚVV a ÚVTOS Žilina, pričom odporca sa nezaoberal ani čiastočnou úspešnosťou žaloby a nesprávne a protiústavne interpretoval pojem „ohrozujúce mravnosť“. Odvolateľ namietal, že ust. § 2 ods. 2 písm. h/ RGR ZVJS č. 3/2007 nie je záväzná pre odporcu ani pre súd, nakoľko ide o internú normu ZVJS, ktorá je navyše v rozpore s Dohovorom, Paktom a Ústavou SR. Odporca tým, že neaplikoval zákon o výkone väzby, ale zákon o výkone trestu odňatia slobody, vydal vecne nesprávne a predčasné, ako aj čiastočne nepreskúmateľné rozhodnutie. Odvolateľ v odvolaní požiadal o priznanie oslobodenia

od súdnych poplatkov. Ďalej žiadal, aby súd pripustil do tohto konania s poukazom na § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. verejného ochrancu práv (ombudsmanku), Generálnu prokuratúru SR a Krajskú prokuratúru v Žiline na strane odvolateľa. Napokon žiadal, aby súd podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prerušil toto konanie a postúpil Ústavnému súdu SR návrh o nesúlade ust. § 2 ods. 2 písm. h/ RGR ZVJS č. 3/2007, § 26 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z.z. s čl. 8 ods. 1, 2, čl. 9 ods. 1, 2, čl. 10 ods. 1, 2, čl. 13, čl. 14 EDLP, čl. 19 Paktu, čl. 1 ods. 1, 2, čl. 7 ods. 1, 2, čl. 152 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 26, čl. 154c ods. 1 Ústavy SR.

O návrhu odvolateľa na oslobodenie od súdnych poplatkov Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol Uznesením č.k. 27Sp/37/2012-30 zo dňa 29.11.2013 tak, že oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie navrhovateľovi nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.01.2014.

Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. na nariadenom pojednávaní preskúmal zákonnosť opravným prostriedkom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, ako aj jeho postup, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia, pričom sa oboznámil s obsahom správneho spisu a vykonal dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že navrhovateľ požiadal odporcu o poskytnutie právnej pomoci žiadosťou doručenou odporcovi dňa 26.10.2012 v konaní vedenom vo veci „žaloby podľa § 250v ods. 1 a nasl. O.s.p.“. Prílohou predmetnej žiadosti bola predmetná žaloba zo dňa 15.10.2012, ktorú žiadateľ žiadal prostredníctvom odporcu doručiť Krajskému súdu v Žiline. V predmetnej žalobe sa žalobca domáhal, aby súd v konaní podľa § 250v O.s.p. zakázal žalovanému ÚVV a ÚVTOS Žilina pokračovať v porušovaní základného práva žalobcu na inú právnu ochranu a spravodlivé konanie (proces) podľa čl. 46 ods. 1 in fine Ústavy SR v spojení s právom na slobodu myslenia, svedomia a prejavu podľa čl. 9 ods. 1, 2, čl. 10 ods. 1, 2 v spojení s porušovaním ústavného zákazu priamej a nepriamej negatívnej diskriminácie podľa čl. 14 EDLP v spojení s čl. 1 ods. 1, 2, čl. 7 ods. 2, 5, čl. 152 ods. 4, čl. 154c ods. 1 Ústavy „nezákonným nesprístupňovaním legálnych erotických a pornografických tlačovín a on-line internetu v ÚVV a ÚVTOS ako nezákonným zásahom“.

Z predmetnej žaloby vyplýva, že žalobca (žiadateľ) bol dňa 03.10.2012 vzatý do väzby v súvislosti s konaním na Najvyššom súde SR o dovolaní č. 1TDo 49/12, pričom výkon väzby v čase podania žaloby vykonával v ÚVV v Žiline. Žalobou podanou v zmysle § 250v O.s.p. sa žalobca domáhal súdnej ochrany proti nezákonnému zásahu - postupu žalovaného ÚVV a ÚVTOS Žilina, ktorý spočíval v tom, že mu neboli od 09.10.2012 sprístupnené legálne erotické a pornografické tlačoviny v ÚVV a to v rozpore s Dohovorom a Ústavou SR. Na preukázanie príjmovej situácie, skutkového stavu a opodstatnenosti nároku predložil žalobca ako žiadateľ odporcovi predmetnú žalobu podľa § 250v O.s.p. adresovanú Krajskému súdu v Žiline a za dôkazy, ktorými preukazoval svoje tvrdenia, označil Nálezy Ústavného súdu, rozhodnutie Krajského súdu Košice, Katalóg periodickej tlače Slovenskej pošty a.s. 2011/2012, judikatúru ESLP a ÚS SR. V administratívnom spise sa nachádza vyjadrenie Generálneho riaditeľstva ZVJS zo dňa 07.09.2012 adresovaného Okresnému súdu Bratislava I. ku konaniu č. 9C/94/2012 o žalobe navrhovateľa T. F. c/a 1. Slovenská republika - MS SR, 2. Slovenská republika - GR ZVJS a 3. GR ZVJS Bratislava.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu zo 07.03.2013 uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí, aj na dôvodoch v ňom uvedených. Odporca postupoval podľa zák. č. 327/2005 Z.z. a po preskúmaní podmienok podľa § 6 a § 6a cit. zákona dospel k názoru, že žiadateľ nespĺňa jednu z podmienok na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci - podmienku vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu. K námietke odvolateľa ohľadne právomoci odporcu rozhodovať o tom, či je, resp. bude spor úspešný alebo neúspešný uviedol, že zák. č. 327/2005 Z.z. ukladá odporcovi povinnosť ako orgánu vecne príslušnému na vydanie rozhodnutia o nároku na poskytnutie právnej pomoci posúdiť v tomto konaní tri podmienky a to podmienku stavu materiálnej núdze, vylúčenie zrejmej bezúspešnosti sporu a hodnotu sporu, pričom na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci musia byť splnené všetky tri podmienky. Odporca po preskúmaní žiadosti navrhovateľa na základe ním predložených dokladov dospel k záveru, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum, nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Odporca pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu vychádzal z ust. § 8 zák. č. 327/2005 Z.z. a dospel k záveru, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, nakoľko žiadateľom tvrdený nezákonný zásah je v súlade s platnými právnymi predpismi. K námietke žiadateľa týkajúcej sa odôvodnenia rozhodnutia a to najmä vo vzťahu k porušeniu jeho práva na sprístupnenie internetu uviedol, že v odôvodnení poukázal na to, že určité práva odsúdených a

obvinených sú vo výkone trestu, či výkone väzby obmedzené a to na základe zákona. S poukazom na príslušné ustanovenia cit. zákona mal odporca za to, že ÚVV konal v súlade so zákonom a k žiadnemu poškodeniu práv žiadateľa nedošlo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie navrhol potvrdiť.

Súd vykonal dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, pričom na základe dotazu na Krajskom súde v Žiline zistil, že konanie vedené na Krajskom súde v Žiline o žalobe žalobcu T. F. proti žalovanému Ústav na výkon väzby Žilina o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p., v ktorom sa domáhal priznania nároku na poskytovanie právnej pomoci, o ktorej žiadosti bolo rozhodnuté napadnutým rozhodnutím odporcu, ktoré je predmetom tohto konania, bolo rozhodnuté Uznesením č.k. 21S/101/2012-31 zo dňa 18.03.2013 tak, že konanie bolo zastavené s poukazom na § 250v ods. 6 O.s.p., pretože žalobca bol dňa 12.12.2012 prepustený z ÚVV Žilina a v danom prípade teda odpadli dôvody pre ďalšie konanie.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci

a) v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len "vnútroštátne spory"), b) v cezhraničných sporoch v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach a v rodinnoprávných veciach a

c) v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Podľa § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 327/2005 Z.z. (1) Fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

(2) Podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 6a ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. ak príjem fyzickej osoby presahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a súčasne nepresahuje 1,6-násobok uvedenej sumy a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom, má právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo centrom pri splnení podmienky finančnej účasti vo výške 20% trov právneho zastúpenia podľa osobitného predpisu; splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 písm. b) a c) tým nie je dotknuté. Ustanovenie § 6 ods. 2 sa použije primerane.

Podľa § 8 zák. č. 327/2005 Z.z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiňalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 10 ods. 1, 5, 6 zák. č. 327/2005 Z.z. (1) Konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosť uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

(5) Centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu, ktorým sa priznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, nie je možné podať opravný prostriedok. Ak centrum rozhodne, že nárok na poskytnutie právnej pomoci

nepriznáva, možno v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd, o čom centrum žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

(6) Rozhodnutie, ktorým sa nepriznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci, okrem náležitostí podľa osobitného predpisu musí obsahovať aj poučenie, že ak odpadnú dôvody nepriznania nároku na poskytnutie právnej pomoci, môže žiadateľ v tej istej veci podať žiadosť opätovne.

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1, 2 a 3 Správneho poriadku (1) Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

(3) V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 1 a 2 O.s.p. (1) V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Predmetom preskúmania krajským súdom podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia odporcu, ktorým navrhovateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ním uplatnenej žaloby v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline o návrhu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p. pod č.k. 21S/101/2012.

Navrhovateľ v odvolaní namietal vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia titulom nesprávneho právneho posúdenia merita veci z dôvodu extenzívneho výkladu aplikácie ust. § 6 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 8 zák. č. 327/2005 Z.z., namietal, že odporca neprípustne prejudikoval meritum žaloby a nezákonne zasiahol do právomoci súdu, pričom neprihliadal k judikatúre EŠLP, neaplikoval ustanovenia Ústavy SR, princípy zakotvené v Dohovore a medzinárodnom pakte č. 120/76 Zb., ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súčasne namietal, že na predmetnú vec odporca neaplikoval zákon o výkone väzby, ale zákon o výkone trestu odňatia slobody, hoci žalobca bol v rozhodnom čase vo výkone väzby, nie vo výkone trestu. Odvolateľ teda namietal posúdenie zrejmej bezúspešnosti sporu vo veci navrhovateľa, pre ktorú žiadal poskytnutie právnej pomoci. Súčasne namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Tak, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odporca zamietol navrhovateľovu žiadosť z dôvodu, že nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Z cit. ustanovení zák. č. 327/2005 Z.z. však vyplýva, že odmietnuť žiadosť možno len vtedy, keď nie sú splnené podmienky, pričom jednou z týchto podmienok je, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Nestačí teda, že nie je možné vylúčiť, že ide o zrejmu bezúspešnosť sporu, treba dospieť k záveru, že v danom prípade žiadateľ žiadal o poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, pričom v jeho prípade ide o zrejmu bezúspešnosť sporu. Zákon zároveň v cit. ust. § 8 uvádza rozsah posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu pre účely rozhodnutia o poskytnutí alebo neposkytnutí právnej pomoci Centrom. Odporca sa v prejednávanom prípade daným ustanovením neriadil, nakoľko tak, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, zrejmu bezúspešnosť sporu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci podľa týchto kritérií neposudzoval.

Vychádzal z toho, že žiadateľ sa v žalobe podanej na Krajskom súde v Žiline podľa § 250v O.s.p. domáhal ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy spočívajúcom v tom, že v Ústave pre výkon väzby mu neboli sprístupnené legálne erotické a pornografické tlačoviny s tým, že celá právna argumentácia, z ktorej odporca vyvodil záver o „nemožnosti vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu“ žalobcu, vychádza z ustanovení zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a to napriek tomu, že žiadateľ (žalobca) sa nenachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, ale ako to vyplývalo zo samotnej žaloby, bol vzatý do väzby dňom 03.10.2012. Pokiaľ teda odporca na právne postavenie žiadateľa (žalobcu) aplikoval ustanovenia týkajúce sa osôb, ktoré sa nachádzajú vo výkone trestu a to vo vzťahu k ich právam, resp. povinnostiam (napr. vo vzťahu k právu na prijímanie balíkov, vo vzťahu k zákazu zasielania tlačovín ohrozujúcich mravnosť, resp. k prechovávaniu tlačovín ohrozujúcich mravnosť), aplikoval nesprávny právny predpis, a teda námietku odvolateľa spočívajúca v namietnutí nesprávneho právneho posúdenia z dôvodu nesprávnej aplikácie hmotnoprávneho predpisu súd považoval za dôvodnú. Pokiaľ odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že žiadateľ bol dňom 03.10.2012 vzatý do väzby, avšak ustanovenia zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody sú obdobne upravené aj v zák. č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby, a teda obmedzenia upravené v zák. č. 475/2005 Z.z. sa vzťahujú aj na výkon väzby, takéto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nezodpovedá požiadavke na náležité odôvodnenie rozhodnutia tak, ako je to upravené v § 47 Správneho poriadku. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je povinný uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil právnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, pričom je povinný odôvodniť použitie právnej normy citovanej v predmetnom rozhodnutí. Odkaz odporcu na zák. č. 221/2006 Z.z. bez ďalšieho odôvodnenia, resp. citácie príslušných ustanovení aplikovaného právneho predpisu na predmetnú vec, resp. na skutkové zistenia správneho orgánu v prejednávanom prípade, sú nepostačujúce na prijatie záveru o bezúspešnosti sporu, resp. záveru, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ust. § 250i ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd preto nemohol prihliadnuť na skutočnosť, že konanie na Krajskom súde v Žiline č. 21S/101/2012 o návrhu žalobcu na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy bolo zastavené s poukazom na § 250v ods. 6 O.s.p.. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní poukázal na ďalšie dôvody, pre ktoré považoval napadnuté rozhodnutie za nezákonné, súd sa týmito podrobne nezaoberal, pretože už vyššie uvedené dôvody nesprávneho právneho posúdenia a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia odporcu z dôvodov vyššie uvedených, považoval za také, pre ktoré bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 250j ods. 2 písm. a/ a d/ O.s.p.. Súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru ESLP, ktorá nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany, avšak ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument (Georgidias vs. Grécko z 29.05.1997, Higgs vs. Francúzsko z 19.02.1998), príp. na judikatúru Ústavného súdu SR (napr. Uznesenie č. III.ÚS 237/2012 zo dňa 13.06.2012). Za podstatnú pre rozhodnutie v tejto veci súd považuje skutočnosť, že správny orgán vec nesprávne právne posúdil z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovení hmotného práva na prejednávanú vec, ako aj ust. § 6 ods. 1 v spojení s § 8 zák. č. 327/2005 Z.z. a rozhodnutie vo vzťahu k aplikácii ustanovení zák. č. 221/2006 Z.z. riadne neodôvodnil, resp. odôvodnenie vo vzťahu k postaveniu žalobcu, ktorý bol v rozhodnom čase vo výkone väzby, v napadnutom rozhodnutí absentuje. Súd sa z uvedených dôvodov v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobnejšie nezaoberal ďalšími odvolateľom uvedenými odvolacími argumentmi.

Navrhovateľ v žalobe navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. a postúpiť Ústavnému súdu SR návrh o nesúlade ust. § 2 ods. 2 písm. h/ RGR ZVJS 3/2007, § 26 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z.z., s čl. 8 ods. 1, 2, čl. 9 ods. 1, 2, čl. 10 ods. 1, 2, čl. 13, čl. 14 EDLP, čl. 19 Paktu, čl. 1 ods. 1, 2, čl. 7 ods. 1, 2, čl. 152 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 26, čl. 154c ods. 1 Ústavy SR. Predmetný návrh bližšie neodôvodnil. Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná; v tomto prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Navrhovateľ v prvom rade nešpecifikoval, ako, resp. v čom rozhodnutie o jeho odvolaní závisí od otázky, resp. o ktorú otázku ide, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Predmetom konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu na základe podaného opravného prostriedku, v ktorom súd preskúma zákonnosť, t.j. či správny orgán, ktorý rozhodol o nepriznaní nároku odvolateľa ako žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci, postupoval v

súlade so zák. č. 327/2005 Z.z. a to vo vzťahu k posúdeniu podmienok pre priznanie predmetného nároku v intenciách ustanovení cit. zák. č. 327/2005 Z.z.. Z ustanovení cit. zákona vyplýva, že súd je oprávnený takúto otázku skúmať, a preto nebol dôvod, aby konanie s poukazom na § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. prerušil, keďže rozhodnutie nezávisí od otázky, ktorú by nebol oprávnený v tomto konaní riešiť. Inštitút prerušenia konania ponúka procesné riešenie stavu, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci pokračoval a to až do doby, kým iný súd alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu, alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. V ust. § 109 ods. 1 O.s.p. zákon taxatívne menuje prípady, kedy má súd povinnosť prerušiť konanie, ak sa preukáže alebo inak vyjde najavo, že takáto situácia nastala. Súd konanie preruší podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. v prípade, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú konajúci súd nie je oprávnený riešiť a ak všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná. Kým v prvom prípade ide spravidla o nedostatok právomoci súdu na posúdenie určitej predbežnej otázky významnej pre rozhodnutie vo veci samej, o ktorý prípad sa, ako je vyššie uvedené, v danom prípade nejedná, v druhom prípade ide o prerušenie konania vtedy, ak sám súd pred rozhodnutím vo veci samej dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná. Súlad zákona s ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorá má prednosť pred zákonom, je oprávnený posúdiť len Ústavný súd SR, a preto je všeobecný súd povinný konanie prerušiť a vec predložiť ústavnému súdu na rozhodnutie formou návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, ktorý musí spĺňať náležitosti podľa § 20 a § 37 ods. 3 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Z uvedeného vyplýva, že v takomto prípade nie je možné konanie prerušiť na návrh účastníka konania, ale len v prípade splnenia podmienok stanovených v § 109 ods. 1 písm. b/ veta druhá O.s.p., t.j. keď súd pred rozhodnutím veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa veci týka, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná. K takémuto záveru v predmetnom konaní súd nedospel, a preto neboli splnené podmienky podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p. na prerušenie konania. Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Navrhovateľ - odvolateľ v odvolaní ďalej navrhol, aby súd pripustil výzvou do konania ako vedľajších účastníkov verejného ochrancu práv - ombudsmanku, Generálnu prokuratúru SR a Krajskú prokuratúru Žilina na strane odvolateľa. Súd poukazuje na skutočnosť, že okruh účastníkov a definícia účastníkov je v správnom súdnictve pri jednotlivých konaniach takmer výlučne upravené špeciálnou úpravou v piatej časti O.s.p., pričom v zmysle § 250m ods. 3 O.s.p. v konaní, v ktorom sa rozhoduje o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov (podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p.), sú účastníkmi konania tí, ktorí nimi sú v konaní na správnom orgáne a správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť je otázka účastníctva v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. výlučne upravená v § 200m ods. 3 O.s.p., a preto subsidiárne použitie ust. § 93 ods. 1 O.s.p. je vylúčené. Inštitút vedľajšieho účastníctva je v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. neprípustný, súd preto nemohol o vstupe vedľajšieho účastníka meritórne rozhodnúť, resp. nemohol ani výzvu navrhovateľa na vstup do konania na strane odvolateľa urobiť prostredníctvom súdu doručiť vedľajším účastníkom. Z uvedeného vyplýva, že na predmetné konanie nie je možné použiť ust. § 93 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. na pribratie vedľajšieho účastníka do konania tak, ako to navrhoval žalobca. Súd preto návrh žalobcu (odvolateľa) na vstup vedľajších účastníkov do konania zamietol.

Pre úplnosť súd uvádza, že v ďalšom konaní pred správnym orgánom je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že konanie vedené na Krajskom súde v Žiline, v súvislosti s ktorým konaním žalobca - odvolateľ požiadal o priznanie právnej pomoci, bolo Uznesením č. k. 21S/101/2012-31 zo dňa 18.03.2013 zastavené s poukazom na § 250v ods. 6 O.s.p. vzhľadom na to, že odpadli dôvody na ďalšie konanie, keďže žalobca (žiadateľ) bol dňa 12.12.2012 prepustený z väzby z ÚVV Žilina.

Procesne úspešnému navrhovateľovi v zmysle § 2 ods. 4 zák. č. 71/1992 Zb. nebola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p. (§ 250s O.s.p.). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.